

Newsletter

August, 2026.

FONDACIJA
HASTOR

Veće stipendije za stipendiste Fondacije Hastor: širom Bosne i Hercegovine potpisani ugovori o stipendiranju učenika za školsku 2026/2027. godinu

Nova školska godina za Fondaciju Hastor znači i novi početak za gotovo 2.000 stipendista širom Bosne i Hercegovine. U proteklom periodu, širom zemlje potpisani su ugovori o stipendiranju za školsku i akademsku 2026/2027. godinu, čime je za postojeće stipendiste nastavljen njihov put uz Fondaciju, a novim stipendistima smo poželjeli dobrodošlicu u našu zajednicu.

Ove godine početak novog ciklusa stipendiranja donosi i značajno unapređenje programa – **iznosi stipendija povećani su za 20 posto u svim kategorijama.**

Od školske/akademske 2026/2027. godine stipendija za učenike osnovnih škola iznosi **120 KM mjesečno**, za srednjoškolce **180 KM mjesečno**, dok studenti primaju **300 KM mjesečno** tokom svih 12 mjeseci u godini.

Povećanje stipendija dio je kontinuiranog nastojanja Fondacije Hastor da mladima pruži kvalitetnu i dugoročnu podršku tokom njihovog obrazovanja. Ova odluka donesena je i simbolično, povodom 20. godišnjice Fondacije Hastor, s namjerom da se ovaj važan jubilej obilježi dodatnim ulaganjem u mlade i njihovo obrazovanje.

Ipak, podrška Fondacije Hastor ne završava mjesečnom stipendijom. Program Fondacije Hastor temelji se na dva međusobno povezana segmenta – stipendiranju i mentorstvu. Finansijska podrška stipendistima olakšava troškove školovanja i svakodnevnih potreba, dok mentorski program pruža prostor za lični razvoj, sticanje novih znanja i vještina, razmjenju iskustava i razvijanje vlastitih potencijala.

Upravo povezanost finansijske i mentorske podrške stipendijski program čini širim obrazovnim iskustvom. Stipendisti Fondacije Hastor nisu samo korisnici finansijske podrške – oni postaju dio zajednice u kojoj imaju priliku učiti, razvijati odgovornost prema sebi i drugima, upoznavati nove ljude i aktivno učestvovati u različitim programima i aktivnostima Fondacije.

Potpisivanje ugovora širom Bosne i Hercegovine zato predstavlja mnogo više od formalnog početka nove školske i akademske godine. Za stipendiste koji nastavljaju svoje obrazovanje uz podršku Fondacije, ono predstavlja potvrdu kontinuiteta njihovog puta. Za gotovo 2.000 stipendista, a posebno za one koji su se ove godine prvi put pridružili programu, ono je početak još jednog važnog poglavlja.

Fondacija Hastor i u ovoj školskoj godini ostaje uz svoje stipendiste – kao podrška njihovom obrazovanju, razvoju i putu prema budućnosti, uz želju da i ova godina bude ispunjena učenjem, novim iskustvima, ličnim rastom i prilikama za ostvarivanje potencijala.

OBJEKTIV: Potpisivanje ugovora o stipendiranju

Od stipendistice do prijateljice novih generacija: Nadira Berbić poklanja čaroliju SFF-a

Za neke ljude Sarajevo Film Festival nije samo filmski festival. On je dio njihovih najljepših uspomena, mjesto susreta, prijateljstva, novih iskustava i trenutaka koji ostaju urezani u sjećanje dugo nakon što se posljednja festivalska projekcija završi. Za jednu je bivšu stipendisticu Fondacije Hastor SFF upravo to – uspomena na studentske dane, Sarajevo, volontiranje, prijateljstva i osjećaj da joj je neko otvorio vrata jednog potpuno novog svijeta. Danas, gotovo 15 godina nakon što je kao studentica i stipendistica prvi put doživjela čaroliju Sarajevo Film Festivala, odlučila je dio tog iskustva pokloniti novoj generaciji stipendista Fondacije Hastor. Za vrijeme studiranja u Sarajevu, većinu svog vremena posvećivala je studiranju i volontiranju. Upravo joj je Fondacija Hastor omogućila da upozna jednu drugačiju stranu grada, onu festivalsku. Zahvaljujući Fondaciji Hastor i ASA Grupaciji, imala je priliku volontirati na Sarajevo Film Festivalu, gledati sjajne filmove i osjetiti posebnu atmosferu koja tokom festivalskih dana obuzme Sarajevo. Posebno joj je ostala u sjećanju projekcija crno-bijelog nijemog filma *Blancanieves*, reditelja Pabla Bergera, tokom 19. Sarajevo Film Festivala 2013. godine.

Još uvijek se dobro sjeća velikih promotivnih plakata ASA Grupacije s porukom: "We bring you the stars." Bili su to dani ispunjeni smijehom, radom u kancelariji i na festivalu, novim poznanstvima. Danas već nekoliko godina ne živi u Bosni i Hercegovini i nije u prilici posjetiti Sarajevo Film Festival. Uspomene su ostale, a s njima i zahvalnost. Zato je poželjela trenutnim stipendistima Fondacije Hastor prirediti iznenađenje slično onome koje je nekada njoj izmamilo osmijeh. Dobro se sjeća koliko su se stipendisti radovali kada bi dobili informaciju da postoje dostupne karte za SFF, ali i da mogu biti gosti na svečanim prijemima koje su organizirali ASA Grupacija i Fondacija Hastor.

Za nju to nikada nisu bile samo ulaznice za film. Bile su prilika da se iskusi nešto novo. Da se upoznaju novi ljudi. Da se bude dio jedne velike priče. I da se, barem na nekoliko sati, pobjegne od svakodnevice.

Zato je, uz pomoć ureda Fondacije Hastor, poslala poziv stipendistima da iskažu interes za poklon-karte za projekcije ovogodišnjeg Sarajevo Film Festivala u Sarajevu i Tuzli. Stipendisti su putem online obrasca trebali navesti film koji žele gledati, termin i lokaciju, kao i alternativni izbor u slučaju da ulaznice za njihov prvi izbor budu rasprodate. Ukupno je pristiglo 15 prijava stipendista iz različitih gradova. I tako je počela jedna mala, ali posebna festivalska priča. Svi stipendisti koji su se prijavili dobili su ulaznice za filmove koje su odabrali. Budući da je bilo dovoljno sredstava za ukupno 19 projekcija, neki od njih dobili su i ulaznice za alternativne filmove koje su naveli u svojim prijavama.

Tako je ovogodišnji SFF za njih bio prilika da pogledaju veoma zanimljive filmove u Sarajevu i Tuzli. Među najpopularnijim izborima našli su se Udovac, Ničija zemlja i Dobrodošli u Sarajevo, koji su bili prikazani u Coca-Cola Open Air kinu. Stipendisti su gledali i filmove: The Birthday Party, Saccharine, Palestine 36, Frankofonija, No Good Men, The Virus of Pathological Kindness i Bruca Braca Bruda Brada – zombi apokalipsa. Njihove filmske večeri odvijale su se na različitim festivalskim lokacijama u otvorenim kinima: UniCredit Summer Screen, UNIQA Open Air Stari Grad, Open Air Safet Zajko i Bingo ljetnom kinu Tuzla, ali i u zatvorenim kinima BKC, Meeting Point i Cineplexx.

Ona je obradovala druge. I upravo je u tome posebna ljepota ove priče. Jer dobrota koju čovjek primi ne mora završiti s njim. Može se prenijeti dalje. Može postati poklon. Može postati nova uspomena. Može postati nova prilika za nekog drugog. Njena priča sa Sarajevo Film Festivalom ovdje se ne završava. Planira, ukoliko bude moguće kupiti ulaznice online, podržati i reprize SFF-a u Visokom, Zenici i Jajcu. Dugoročno, voljela bi podržati učešće stipendista na predstavama, projekcijama bh. filmova u kinima, konferencijama i drugim važnim kulturnim i društvenim događajima. Jer njeno iskustvo pokazalo joj je koliko jedna prilika može značiti. Fondacija Hastor joj je, kao mladoj studentici, otvorila vrata u svijet filma.

Omogućila joj da volontira na SFF-u, upozna nove ljude, pogleda sjajne filmove i osjeti magiju Sarajeva tokom festivalskih dana. Danas, gotovo 15 godina kasnije, ona ta vrata želi ostaviti otvorenim i za nove stipendiste. I možda je upravo to najljepši nastavak jedne posebne priče. Nekada je ona bila mlada stipendistica koja je čekala da joj neko pruži priliku. Danas je ona osoba koja tu priliku pruža drugima. Nekada je gledala film pod zvijezdama sa stotinama drugih ljudi. Danas želi da novi stipendisti dožive isti osjećaj. Nekada je Fondacija Hastor njoj poklonila ulaznicu u jedan novi svijet. Danas ona poklanja ulaznice novim generacijama. Jer neke se priče ne završavaju kada se završi film. One se nastavljaju kroz ljude. Kroz prijateljstva. Kroz zahvalnost. Kroz male geste koje nekome mogu značiti mnogo. A neke ulaznice nisu samo ulaznice. One su poziv da se iskusi nešto novo. Da se bude dio nečega većeg. Da se na nekoliko sati zaboravi svakodnevnica. I, baš kao što je nekada njoj, možda će ovogodišnjim stipendistima jedna filmska večer pod sarajevskim zvijezdama ostati u sjećanju cijelog života. Jer kada se svjetla ugase, film počinje. A kada se lijepa iskustva podijele s drugima, počinje jedna nova priča.

Pripremila: Lamija Sejdić

Davud Alijagić: Četrnaestogodišnji šampion koji kilometre pretvara u snove

Neki dječaci svoje djetinjstvo pamte po igri, bezbrižnim danima i dugim raspustima, a neki već tada pronađu nešto što ih nauči da se do najljepših pobjeda ne dolazi lako. Davud Alijagić, četrnaestogodišnji učenik devetog razreda Osnovne škole "Safvet-beg Bašagić" iz Visokog, svoj put pronašao je na dva točka. Bicikl je zavolio još kao mali, ali je tek ulaskom u biciklistički klub shvatio da ta ljubav može postati nešto mnogo veće.

Od malih nogu volim voziti bicikl. Kada sam se priključio biciklističkom klubu, shvatio sam da se aktivno želim posvetiti biciklizmu i napraviti dobre rezultate, kaže Davud.

Danas njegov dan počinje treningom, traje dva do tri sata, a nakon kratkog odmora slijede školske obaveze i novi trening. Vikendi su često rezervirani za takmičenja, putovanja i nova poznanstva, ali i za druženje s prijateljima. Ipak, u svemu tome ostaje ono najvažnije – dječak koji voli prirodu, vožnju i osjećaj slobode koji mu bicikl pruža.

Ističe da najviše voli prirodno okruženje i vožnju zahtjevnih staza, kao da u tu jednostavnu rečenicu stane cijeli njegov svijet. Iza medalja koje danas ponosno nosi kriju se sati napornog rada, šumske staze, makadam, duge relacije i treninzi snage i izdržljivosti. Davud trenira gotovo svakog dana, a svaki trening donosi novi izazov. Nisu svi trenuci laki, ali upravo se u tome i gradi karakter jednog sportiste.

Taj trud već je donio rezultate koji su za jednog četrnaestogodišnjaka izuzetno veliki. Posebno mjesto u njegovom srcu zauzima Balkansko prvenstvo u Čapljini 2026. godine, gdje je osvojio prvo mjesto u svojoj kategoriji, dok je na Državnom prvenstvu u Trebinju postao prvak u XCO takmičenju. Trebinje će, kaže, dugo pamtiti. Staza je bila zahtjevna zbog velikog uspona i visokih temperatura, a jaka konkurencija donijela je i onu blagu nervozu pred start. Ipak, kada je trka počela, ostalo je samo ono najvažnije – dati sve od sebe.

Velika konkurencija zadavala mi je blagu nervozu, ali sam dao sve od sebe i trku završio kao prvoplasirani.

I upravo u toj rečenici možda najbolje upoznajemo Davuda, ne kao dječaka kojem je uvijek lako, nego kao mladog sportistu koji nauči pobijediti vlastitu nervozu onda kada je najpotrebnije.

Ali nijedan put prema vrhu nije satkan samo od pobjeda. Davud je mnogo puta osjetio gorčinu poraza, razočaranje nakon trke i spoznaju da nešto nije uradio onako kako je želio. Ipak, svaki put se vraćao. Upravo zato mu, kako sam priznaje, nije najvažnija pozicija na postolju. U svijetu u kojem se uspjeh često mjeri samo prvim mjestom, njegove riječi podsjećaju da je prava pobjeda mnogo šira od medalje. Ona se ogleda u sigurnom prolasku kroz cilj, u savladanoj stazi, u grešci iz koje se nešto nauči i u odluci da se sutra ponovo sjedne na bicikl.

A uz takvu odlučnost stoji i njegova najveća snaga – porodica. Roditelji, šira porodica, prijatelji i trener svakodnevno su uz njega, dok posebnu zahvalnost Davud ima prema svom treneru. Od njega je naučio sve ono što ga je dovelo do titula i medalja koje osvaja. Za njega su za uspjeh jednako važni trud, upornost, talenat i disciplina, a kod sebe najviše prepoznaje upravo upornost i talenat.

Možda je najljepše u cijeloj ovoj priči to što se iza državnog prvaka i osvajača balkanske medalje i dalje krije jedan četrnaestogodišnji dječak koji tek počinje otkrivati koliko daleko može otići. Njegov uzor je mladi američki biciklista Bjorn Riley, koji se osim sportom bavi i umjetnošću, crtanjem i stvaranjem umjetničkih djela. Davud u biciklizmu, baš kao i u životu, ne vidi samo medalje.

Vidi prirodu, nova mjesta, ljude koje upoznaje, izazovne staze i iskustva koja ostaju. Veoma je ponosan na svoje rezultate i svjestan je da se svaka potrošena sekunda isplatila. I možda je upravo to najbolji opis njegovog dosadašnjeg puta – svaka sekunda treninga, svaki težak uspon, svaki poraz i svaki kilometar danas imaju svoje mjesto u pričama o pobjedama. Pred Davudom je još mnogo staza, još mnogo uspona i još mnogo startova. Ali, ako je suditi po dječaku koji je bicikl zavolio iz ljubavi, a pobjede zavrijedio upornošću, najljepši dio njegove priče tek treba biti ispisan. Jer šampioni ne postaju veliki samo kada stanu na najviše postolje. Veliki postaju onda kada nauče da nakon svakog pada ponovo ustanu, okrenu pedale i nastave dalje.

Pripremila: Sanita Fuško

Aida Gradašćević:

Kako se najbolje pripremiti za početak nove školske godine?

1. Za početak, možete li nam se predstaviti i reći nešto više o sebi, svom dosadašnjem radu i putu koji Vas je doveo do toga da postanete učiteljica?

Ja sam Aida Gradašćević. Sa svojom porodicom živim i radim u Ilijašu kao učiteljica. Od malih nogu znala sam šta želim biti. Sjećam se ratnog perioda, bila sam drugi razred, s rođakom i rodicama danima sam se igrala "učiteljice". Insistirala sam na toj igri. Biti učiteljica ostvarenje je mog dječijeg sna. Poseban utjecaj na mene ostavile su moje učiteljice Dubravka i Luca, kojih se rado sjećam i kojima sam neizmjereno zahvalna što su i u jeku rata bile profesionalne, optimistične, susretljive i empatične. Sve vrijeme svog školovanja i usavršavanja poslije školovanja posvetila sam tome da budem kao one.

2. Početak nove školske godine poseban je period i za učitelje i za učenike. Kako se Vi pripremate za početak nove školske godine i šta Vam je najvažnije da pripremite prije dolaska učenika?

Ove godine ponovo preuzimam prvačiće i tome se posebno radujem. Prvi razred za učitelja znači novi početak – novu grupu malih ljudi koje ćemo narednih godina upoznavati, učiti i gledati kako od nesigurnih prvačića postaju samostalni učenici. Prije početka nove školske godine i prije dolaska učenika, za mene je najvažnije da se dobro odmorim, da u novu školsku godinu uđem rasterećena, puna entuzijazma i raspoložena za sve igre i šale koji su sastavni dio dana svakog učitelja. Kada je u pitanju priprema u školi – volim da je sve spremno na vrijeme, da je učionica uredna, ukrašena i ambijent prilagođen učenju i rastu. Posebno kada dolaze prvačići želim da ih dočeka lijep, vedar i njima prilagođen prostor. Veoma mi je važan ambijent, ali smatram da je mnogo važnije da na vrijeme osmislim kako ću i kojim tehnikama od prvog dana graditi našu malu razrednu zajednicu.

3. Prvi je razred velika promjena u životu svakog djeteta. Kako najbolje pripremiti buduće prvačiće za polazak u školu i pomoći im da se oslobode eventualnog straha ili treme?

Prije svega, školu im treba predstaviti kao lijepo i sigurno mjesto, ali ne treba stvarati nerealnu sliku da je škola samo igra i zabava. U školi ćemo se igrati, družiti, smijati i stvarati lijepe uspomene, ali ćemo također učiti, završavati zadatke, slušati jedni druge i pridržavati se pravila. Roditeljima uvijek savjetujem da dijete pred polazak u školu ne opterećuju pitanjima zna li čitati, pisati ili računati. Mnogo mi je važnije da dijete može samo obući jaknu, spremiti svoje stvari, otići u toalet, otvoriti užinu, saslušati jednostavnu uputu, sačekati svoj red i pokušati završiti ono što je započeto. I još nešto veoma važno – nikada ne treba plašiti dijete školom ili učiteljicom. Rečenice poput: "Vidjet ćeš ti kada kreneš u školu" mogu napraviti mnogo više štete nego što odrasli misle. Učitelj nije neko koga se dijete treba bojati. Želim da me učenici poštuju, ali ne želim da me se boje.

4. Prvi mjeseci škole često su izazovni. Šta je, prema Vašem iskustvu, najvažnije kako bi se dijete što lakše naviklo na novu sredinu, obaveze i školske rutine?

Ljubav i dosljednost. Djeca veoma dobro osjete ljubav, empatiju i brigu učitelja/učiteljice. To im je "pogodno tlo" za rast i učenje. Kada kažem ljubav u ovom kontekstu, mislim na obostrano uvažavanje i poštivanje između učenika i učitelja/učiteljice. Djeca, također, veoma brzo prihvataju rutinu kada su pravila jasna i kada ih odrasli ne mijenjaju iz dana u dan. Prvačičima treba vremena da nauče da sjede određeni period, slušaju uputu, čekaju svoj red, pripreme pribor, završe zadatak i vode računa o svojim stvarima. Ne možemo očekivati da sve to znaju prvog dana. Upravo zato prvi mjeseci nisu vrijeme učenja slova i brojeva, nego vrijeme intenzivnog učenja školskih navika. Vjerujem da sva djeca mogu mnogo više nego što odrasli ponekad dopuštaju. Zato, smatram da ne trebamo odustajati od nekih zahtjeva koje stavimo pred dijete, čim ono kaže da ne može. U tim situacijama trebamo ponuditi djelimičnu pomoć, još jednom pokazati, ohrabriti dijete i dati mu vremena da pokuša i u konačnici uradi to samo.

5. Koliko je važna saradnja između učitelja, roditelja i učenika u stvaranju pozitivnog odnosa prema školi i učenju?

Izuzetno je važna, da ne kažem najvažnija. Dijete vrlo brzo osjeti kada roditelj i učitelj šalju različite poruke. Ne moramo se uvijek u svemu slagati, ali je važno da postoji međusobno povjerenje i otvorena komunikacija. I roditelj i učitelj imaju isti cilj – dobrobit djeteta. Posebno važnim smatram da eventualne nesuglasice odrasli rješavaju između sebe, u posebnim prostorijama namijenjenim za informativne razgovore, bez uključivanja djeteta u konflikt. Autoritet roditelja ne treba rušiti pred učiteljem, kao što ni autoritet učitelja ne treba rušiti pred djetetom. Kada dijete vidi da odrasli koji brinu o njemu sarađuju i međusobno se poštuju, i ono se osjeća sigurnije.

6. Imate li neki poseban savjet ili malu „tajnu“ iz svog iskustva koja može pomoći roditeljima i djeci da školsku godinu započnu s više samopouzdanja, motivacije i radosti?

Moja mala "tajna" zapravo je vrlo jednostavna. Pošto su djeca još mala, njima poručujem da se prepuste i uživaju u učenju, a roditeljima da puste učitelje da rade svoj posao. Tačno znaju kada mogu sami, a kada im vi trebate. Ne tražite savršenstvo, postavite male ciljeve koji su lako ostvarivi, uložite trud i očekujte napredak.

Dijete koje zna da smije pogriješiti lakše se odvaži pokušati ponovo. Ali jednako tako dijete treba naučiti da "ne znam" nije kraj pokušaja i da se od obaveze ne odustaje čim postane teška. Pohvalite trud: "Vidim da si se potrudio", "Danas ti je ovo bolje nego jučer", "Nije bilo lako, ali nisi odustao." Takve rečenice grade mnogo zdravije samopouzdanje od stalnog uvjeravanja djeteta da je najbolje u svemu.

8. Za kraj, koju biste poruku uputili svim učenicima, posebno prvačičima, koji ovog septembra prave svoj prvi veliki korak u školskom životu?

Dragi prvačići, pred vama je jedno sasvim novo poglavlje. U školi ćete naučiti mnogo toga – neka nova slova, brojeve, riječi, priče i zanimljivosti o svijetu oko sebe. Ali naučit ćete i neke mnogo veće stvari: kako biti dobar prijatelj, kako pomoći nekome, kako priznati grešku, kako pokušati ponovo kada nešto ne uspije i kako biti ponosan na ono što ste svojim trudom postigli. Ne morate prvog dana znati sve. Zapravo, u školu i dolazite zato što još mnogo toga ne znate. Pitajte kada vam nešto nije jasno. Budite radoznali. Čuvajte svoje prijatelje. Slušajte svoje učitelje i roditelje, ali polako učite i sami brinuti o svojim obavezama. A nama odraslima ostaje jedan važan zadatak – da vam pomognemo da jednog dana ne budete samo uspješni učenici, nego prije svega dobri, samostalni i odgovorni ljudi.

Sretno, prvačići! Neka vam prvi školski koraci budu početak jednog lijepog putovanja.

Pripremila: Adina Jusufspahić

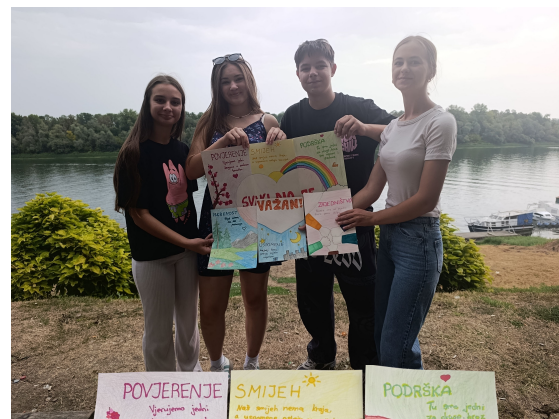
Fragmenti volonterskih priča

Tokom augusta, volonterske aktivnosti Fondacije Hastor nastavile su se širom Bosne i Hercegovine. Ljetni period donio je nešto drugačiji ritam, ali nije nedostajalo ideja i aktivnosti koje su okupile naše volontere. U nastavku donosimo pregled najzanimljivijih aktivnosti koje su obilježile ovaj mjesec.

U Islamskom edukativnom centru NUR u **Gornjem Vakufu**, mentori **Esmir Prijić** i **Nedžma Hajdarević** realizovali su aktivnost „Naš grad kroz oči mladih“, usmjerenu na razvijanje osjećaja pripadnosti lokalnoj zajednici kroz upoznavanje prostora u kojem učenici žive. Učenici su razgovarali o tome šta za njih predstavlja njihov grad ili mjesto, koje lokacije smatraju važnim i na šta su posebno ponosni, a zatim su istraživali historijski značajne objekte i lokalitete, kulturne običaje i tradiciju, prirodne ljepote te svakodnevni život mladih u lokalnoj zajednici. Posebna pažnja posvećena je prikupljanju starih fotografija i priča kako bi se uporedili izgled i život nekada i danas. Na ovaj način učenici su bolje upoznali historiju, kulturu i svakodnevni život svog mjesta, povezali iskustva starijih generacija sa svojim pogledom na savremeni život i razvijali svijest o tome da i njihov glas i angažman mogu imati značaj za zajednicu.

Na izletištu Ficibajr u **Brčkom**, **Adelisa Okanović** i **Almina Vejzović** realizovale su aktivnost „Mozaik prijateljstva – zajedno stvaramo nešto što ostaje“, čiji je cilj bio razvijanje zajedništva, kreativnosti, saradnje i međusobnog uvažavanja. Učenici su razgovarali o prijateljstvu, pomaganju, poštovanju i zajedništvu, a zatim su osmišljavali vlastite simbole koji predstavljaju nešto lijepo što žele podijeliti sa drugima. Od kartona, papira, kamenčića, štapića i drugog dostupnog materijala izrađivali su pojedinačne dijelove mozaika, koji su potom spojeni u jedan veliki zajednički rad. Učenici su zajedno osmislili naziv rada i objasnili šta on predstavlja, a izradili su i male kartice prijateljstva koje su međusobno razmijenili kao znak zahvalnosti i lijepog druženja.

U Udruženju žena „Most“ **Jablanica**, mentorica **Begović Ehlmana** realizovala je radionicu „Nauči osnove Canve, budi sam svoj majstor“, usmjerenu na sticanje osnovnih digitalnih i kreativnih vještina. Učesnice su se upoznale s osnovnim funkcijama alata Canva i načinima njegovog korištenja za izradu sadržaja za društvene mreže, prezentacije, promotivne materijale, proizvode i usluge. Kroz praktičan rad učile su kako se registrovati i prijaviti na platformu, pokrenuti novi projekat i koristiti tekst, fotografije, boje, oblike i gotove šablone. Samostalno su izrađivale jednostavne grafičke materijale, dok su volonteri pružali podršku pri tehničkim poteškoćama i praćenju zadataka. .

Čoralić Haris i **Imamović Segmedina** u **Sarajevu** su isplanirali volontersku aktivnost posvećenu ponovnoj upotrebi plastičnih materijala i razvijanju kreativnosti kroz izradu korisnih i edukativnih igračaka. Aktivnost je uključivala prikupljanje plastičnih boca, čepova i druge čiste plastične ambalaže, njihovo sortiranje i pripremu za kreativne radionice. Učesnici bi od prikupljenih materijala izrađivali jednostavne igračke, poput automobila, životinja, društvenih igara i ukrasnih predmeta, uz razgovor o značaju recikliranja, zaštite okoliša i mogućnostima ponovne upotrebe otpada.

Nakon izrade bila je planirana mala izložba, a dio igračaka namijenjen je poklanjanju vrtiću, školi ili djeci iz lokalne zajednice. Aktivnost je zamišljena kao način razvijanja odgovornog odnosa prema otpadu, kreativnosti i svijesti o značaju očuvanja okoliša.

U **Tuzli**, mentori **Mia Markelić** i **Harun Zulčić** realizovali su aktivnost „Glas mladih na zidovima grada“, usmjerenu na građansku aktivnost, kreativno izražavanje i timski rad učenika. Nakon uvodne motivacijske rasprave učenici su birali teme koje smatraju važnim za svoju zajednicu, poput zaštite okoliša, vršnjačkog nasilja, brige o životinjama, važnosti čitanja i zdravih navika. Podijeljeni u timove istraživali su osnovne informacije, osmišljavali poruke i vizuelne koncepte, a zatim izrađivali edukativne postere od različitih materijala. Nakon predstavljanja radova, učenici su u pratnji mentora izlazili u lokalnu zajednicu, gdje su postavljali postere na predviđena mjesta za oglašavanje i razgovarali sa prolaznicima o temama koje su obradili.

I ovaj mjesec stipendisti Fondacije Hastor pokazali su da volontiranje može imati različite oblike, od kreativnog rada i edukacije do pružanja podrške drugima i brige o okolišu. Kroz zajednički rad razvijali su nove vještine, jačali timski duh i učili kako svojim angažmanom mogu doprinijeti zajednici. Raznovrsnost aktivnosti još jednom je pokazala da mladi mogu biti aktivni učesnici pozitivnih promjena i da i male inicijative, kada su vođene željom za doprinosom, mogu imati značajan utjecaj na sredinu u kojoj žive.

Pripremila: Aida Suljić

Pismo mjeseca

U životu postoje trenuci kada stanemo i pogledamo put koji smo prešli. Tek tada shvatimo da uspjeh ne dolazi preko noći i da iza njega stoje osobe koje su bile vjetar u leđa, vjerovale u nas i bile tu kada je najpotrebnije. Upravo zbog toga osjećam potrebu da se zahvalim Fondaciji Hastor koja je bila dio mog akademskog puta.

Moja priča počinje još u osnovnoj školi. Kao dijete sa sela, radio sam sve poslove kako bi olakšao roditeljima. Moj prvi sastanak sa učiteljem Ramom nije bio kod kuće, već na livadi, dva kilometra od kuće gdje sam čuvao ovce. To je bila moja svakodnevica.

Kasnije saznajem da ih je posebno dojmio taj gest, te oduševila moja skromnost i želja da pomazem roditeljima. To me je ohrabrilo da pokažem ko sam i odakle dolazim. Od tog trenutka Fondacija postaje mnogo više od finansijske pomoći. Podrška, motivacija i vjetar u leđa kada je to najpotrebnije. Podrška koja mi je dala snagu da nastavim ka svojim ciljevima i ne odustajem.

Danas, kada sam završio studij i ostvario jedan od svojih najvećih snova, mogu slobodno reći da je Fondacija bila jak faktor u tom uspjehu. Zahvalnost upućujem direktorici, administraciji, koordinatorima i svim uposlenicima Fondacije Hastor. Hvala svima na razgovoru, savjetu i na lijepoj toploj riječi. Vjerujem da je Fondacija mnogima promijenila živote i siguran sam da će tako biti i u budućnosti.

Zahvaljujući Fondaciji upoznao sam nove kolege i sklopio nova prijateljstva. Moja priča počela je na livadi, a završava na univerzitetu sa titulom magistra. Od srca, hvala vam na svemu, hvala što ste bili dio mog odrastanja i obrazovanja, i ponosan sam što sam dio ove velike porodice.

Uzeir Tihak

Pozivamo Vas da se pridružite našoj misiji i doprinesete ispunjenju snova perspektivnih učenika i mladih ljudi koji trebaju našu pomoć!

Podržite nas.

Ukoliko želite podržati rad Fondacije Hastor, uplatu donacije možete izvršiti na jedan od transakcijskih računa.

ASA Banka dd Sarajevo

1346101000825159

Raiffeisen Bank BH dd Sarajevo

1610000055230065

Unicredit Bank dd Sarajevo

3389002201775656

FONDACIJA
HASTOR

Kontaktirajte nas!

Bulevar Meše Selimovića
16, Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija

Sanita Fuško
Lamija Sejdić
Aida Suljić
Adina Jusufspahić
Amina Bašić
Maida Sarić

Grafički dizajn

Salko Hamzić